651/02

Den 14. august 2002 blev i sag nr. 57.491:

xxxxx xxxx
xxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Tryg Forsikring A/S, klager ved sin advokat over størrelsen af den af selskabet ydede erstatning i forbindelse med et anmeldt ulykkestilfælde.

Klagerens advokat påstår selskabet pligtig at anerkende, at klagerens méngrad væsentligt overstiger 10%. Til støtte herfor anføres i skrivelse af 28/12 2001 til nævnet følgende:

> "Blandt andet og især fik han en piskesmældslæsion, så han nu er stærkt invalideret, herunder familiemæssigt, socialt og arbejdsmæssigt."

Selskabet har hertil i skrivelse af 24/1 2002 til nævnet bemærket:

> "Sagen er behandlet efter forsikringsbetingelserne for ulykkesforsikring nr. 489-12, og drejer sig om, at vores kunde, B.M. [klageren], den 28. august 1996 faldt af cyklen, hvorved han pådrog sig en let hjernerystelse samt en forvridning af halshvirvelsøjlen.
>
> Tvisten vedrører méngradens størrelse. Vores kundes advokat, T.K., har endvidere i sin skrivelse af 28. december 2001 til Ankenævnet taget forbehold for, at vores kun-

de ved tegningen af forsikringen skulle være stillet dækning i tilfælde af arbejdsudygtighed i udsigt.

Den 24. september 1996 modtog vi en skadeanmeldelse og begyndelsesattest vedrørende ulykkestilfældet den 28. august 1996, hvor vores kunde væltede af sin cykel.

Vi anerkendte skaden som dækningsberettiget den 26. september 1996, hvor vi samtidig oplyste, at forsikringen yder ménerstatning, uden hensyntagen til vores kundes erhverv, samt dækning af udgifter til lægeordineret behandling.

Derudover har vi anerkendt at udbetale erstatning for tandskade efter ulykken inden for forsikringens maksimumdækning på 19.298,30 kr., svarende til 2% af forsikringssummen på skadetidspunktet. Endelig har vi betalt for fysioterapeutisk behandling af vores kunde.

Efter at have indhentet og modtaget diverse lægeakter i sagen, herunder speciallægeerklæring af 14. april 1998 fra overlæge R.B., fastsatte vores lægekonsulent det varige mén som følge af ulykken til 8%, hvilket vi meddelte vores kunde ved brev af 28. maj 1998.

l januar og februar måned 1999 anmodede vores kunde os om at genoptage sagen, og vi modtog i denne forbindelse kopi af speciallægeerklæring udfærdiget af overlæge M.W. den 23. juli 1998.

Sagen blev herefter gennemgået på ny i samråd med vores lægekonsulenter.

Grundet indholdet af de lægelige oplysninger tilbød vi vores kunde ved brev af 8. april 1999, at vi for egen regning ville forelægge sagen for Arbejdsskadestyrelsen med henblik på en vurdering af det varige mén som følge af skaden.

Den 30. december 1999 modtog vi samtykkeerklæringen fra vores kunde, og derefter fremsendte vi sagen til Arbejdsskadestyrelsen.

Efter anmodning fra Arbejdsskadestyrelsen er der indhentet en speciallægeerklæring af 5. september 2000 fra overlæge P.E.H., samt en speciallægeerklæring af 11. december 2000 fra neuropsykolog S.H.

Arbejdsskadestyrelsen afgav udtalelse i sagen den 30. maj 2001. Af Arbejdsskadestyrelsens udtalelse fremgår, at det varige mén som følge af ulykken er vurderet til 10%.

Arbejdsskadestyrelsen lagde i sin begrundelse vægt på, at ulykken havde efterladt varige mén i form af konstant hovedpine, smerter i nakke-skulderåget, hukommelses- og koncentrationsbesvær samt let øget trætbarhed. Der var givet 8% i mén for en let hjernerystelse i henhold til Arbejdsskadestyrelsens vejledende méntabel og et tillæg på 2% for gener som følge af en forvridning af halshvirvelsøjlen. Arbejdsskadestyrelsens tandlægekonsulent fandt, at ulykken ikke havde efterladt tandmén.

Herefter udbetalte vi ved brev af 14. juni 2001 yderligere erstatning for de resterende 2% mén med tillæg af renter.

På baggrund af de foreliggende oplysninger giver klagen os ikke anledning til at ændre afgørelse i sagen, hvorfor vi fastholder, at vores kundes varige mén efter ulykken den 28. august 1996 er 10%, som vurderet af Arbejdsskadestyrelsen den 30. maj 2001.

Vi har ved afgørelsen om det varige mén lagt vægt på, at omfanget af følgerne efter skaden er godt belyst via lægeerklæringerne fra de forskellige speciallister, ligesom sagen også er vurderet i Arbejdsskadestyrelsen. Vi bemærker, at vi under sagens behandling løbende har dækket udgifter til tand- og fysioterapeutisk behandling.

Vores kundes advokat har i sin skrivelse til Dem taget forbehold for erstatning for uarbejdsdygtighed.

Af forsikringsbetingelsernes punkt 1.7 'Forsikringsydelser', b. 'Ved invaliditet', fremgår, at invaliditetsgraden fastsættes efter den tilskadekomnes medicinske invaliditets-

grad på grundlag af et uddrag af invaliditetsskalaen og uden hensyn til forsikredes specielle erhverv.

Forsikringen blev tegnet i 1982 med dækning af dagpenge. Imidlertid har vores kunde den 20. juni 1990 underskrevet begæring om forsikring, herunder at dagpengedækningen blev slettet pr. 21. juni 1991. Vores kunde har i den forbindelse modtaget en ny police, hvoraf dækningerne på forsikringen fremgår, herunder heltidsdækning med dødsfaldssum, invaliditetssum samt tand- og kurudgifter.

Vi kan således ikke anerkende erstatningspligten med hensyn til dagpenge og/eller erstatning for uarbejdsdygtigheden som følge af skaden."

I forsikringsbetingelserne hedder det bl.a.:

"**1.7. Forsikringsydelser: … Ved invaliditet** …

b. Invaliditetsgraden fastsættes efter den tilskadekomnes medicinske invaliditetsgrad på grundlag af nedenstående i uddrag aftrykte invaliditetsskala og uden hensyntagen til forsikredes specielle erhverv.

...

Ved invaliditet, som ikke kan ansættes efter den benyttede skala, ansættes invaliditetsgraden i forhold til forringelsen af evnen til at udføre almindeligt arbejde, og uden at hensyn tages til forsikredes specielle erhverv."

Nævnet udtaler:

Arbejdsskadestyrelsen har vurderet klagerens nuværende mén efter ulykkestilfældet den 28/8 1998 til at udgøre 10%. Da selskabets vurdering er den samme, og selskabet allerede har udbetalt erstatning i overensstemmelse hermed, kan nævnet ikke kritisere selskabets afgørelse, idet der ikke foreligger oplysninger, der giver grundlag for at antage, at klageren skulle være blevet lovet dækket for andet end varigt mén.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

p.f.v.

Henning Jønsson